

Ο. ΠΑΛΛΗ

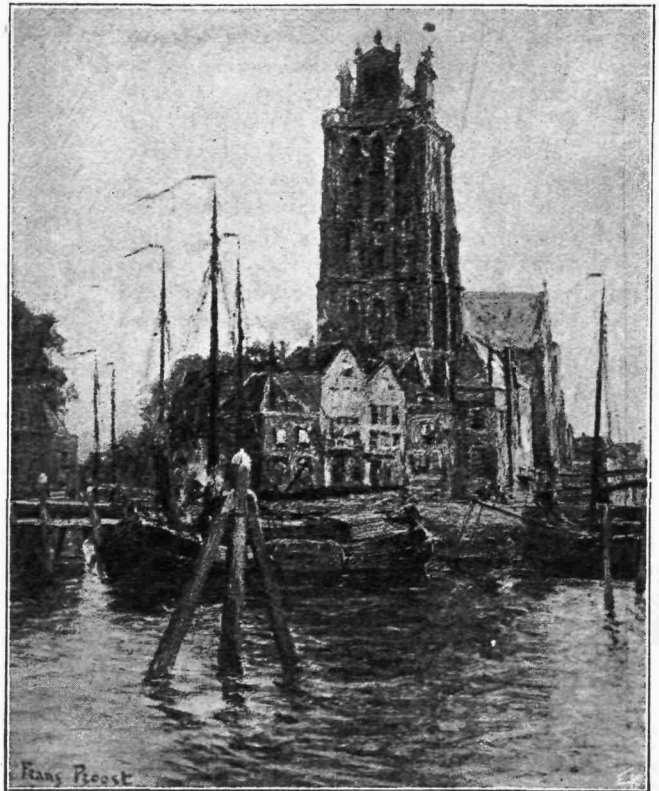
‘Η παπαδοπούλα

τὸ μυστήριον τῆς φύσεως. Δὲν ζητεῖ τὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ χρῶμα· ἀπ’ ἐναντίας, τὸ καθυποτάσσει εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ ὁ χρωστικὸς δὲν ὑποκλέπτει τὴν ἐντύπωσιν τοῦ θεατοῦ, ἀλλ’ ἀφοσιούται εἰς τὴν φύσιν, καὶ δὲν ἀπομακρύνεται τῶν ἀληθῶν τόνων αὐτῆς καὶ τῆς ἀπλότητος. Καὶ ἡ «Ὀδὸς Τουρκικοῦ κοιμητηρίου» δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος, ὡς καὶ τὸ «Τζαμί». Περὶ τοῦ Ζονόρου ἐπιφυλασσόμεθα ἐκτενέστερον νὰ γράψωμεν.

Πίναξ ἄριστος εἶναι τοῦ Βερμόν, ὁ «περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν». Ἡ τεχνολογία ὀλίγον ἀτίθαστος. Πινελῆς ὡσεὶ ἀτάκτως ἐρριμέναι δίδουν ἐν σύνολον καλλιτεχνικόν. Εἰς ἐν θρανίον, πλησίον σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, μεσήλιξ πατήρ με τὴν κόρην του καὶ μίαν πτωχικὴν κασίταν ἀναμένει. Εἶναι βιοκαλαισταὶ ἐντιμοὶ καὶ ἡ θλίψις τοῦ ἀγῶνος ὃν διεξάγουσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἔχει βαρύνει ἀμφοτέρως τὰς κεφαλὰς. Καὶ ἡ τοῦ πατρὸς κλίνει ἀπηυδασμένη, βυθισμένη εἰς σκέψεις καὶ ἐνῶ ἡ τῆς κόρης ἥτις ἀγεί ἡλικίαν ὀλιγομέριμον, ἀφίεται εἰς ὑπνον. Δίπλα ὁ γαλλιτέχνης ἔθεσε μίαν κυρίαν εὐπχρυσίαστον, διὰ νὰ φέρῃ τὴν ἀντίθεσιν τῆς πενίας πρὸς τὴν ζωὴν, ἡ ὁποία δὲν περισπᾶται ἀπὸ ἀγῶνος καὶ ἀπαθῶς θεᾶται. Ἡ κεφαλὴ τοῦ πατρὸς ἔχει ἰσχυρὰν ἔκφρασιν.

Ὁ Verona, ἐκθέτει μίαν ἐν Βραίλα «φόρτωσιν ἀραβασίτου». Εἶναι τῆς νεωτεριστικῆς σχολῆς Ἐκεῖνο τὸ κίτρινον χρῶμα, τὸ τόσῳ ἄφθονον, ὥστε νὰ ἀμφιβάλλει τις ἂν πρόκειται περὶ ἀραβασίτου, πνίγει κάθε ἐντύπωσιν. Πολύ ἀ-

Σουλτάνου. Ἡ ἑορτὴ τοῦ Σωτήρος ἐν Βενετία διακρίνεται διὰ τὴν πιστότητα τοῦ χρωματισμοῦ καὶ τὴν ἔκφρασιν. Εἶναι μὲ πολλὴν τέχνην εἰργασμένη ἐνῶ μία ἄλλη εἰκὼν τοῦ τοῦ «Κονσέρτο» εἶνε ὀρισμένως ἀπὸ τὰ χειρότερα ἔργα τὰ ὁποῖα θὰ ἔχη κόμη εἰς τὴν ζωὴν του, ἢ μᾶλλον τὸ μένον ἄσχημον. Τὰ ἄλλα ἔργα του ἐκλύουν πολλὴν προσοχὴν. Ἐκ τῶν δύο πινάκων Ἀλιεῶν, ὁ εἰς παριστᾶ ἐν κυανῷ ἡμέρωι ἀλιεῖς ἐπὶ ξυλίνης ἐξέεβρας ἀλιεύοντας εἰς μίαν ὄχθην τοῦ Σκουτάρι ἐν Κων)πόλει καὶ ὁ ἕτερος ἀλιεῖς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀνασύροντας τὰ δίχτυα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου. Τὸ δεύτερον, ὑπέριτον τοῦ πρώτου. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἔχει ὅλην τὴν ὀμιγλώδη ποιήσιν τῆς αὐγῆς καὶ ἡ θάλασσα ὅλην τὴν μαγείαν τοῦ Βοσπόρου. Τὸ πρῶτον φῶς συγχίζει τὰς λεπτομερείας· καὶ τοῦτο φαίνεται εἰς τοὺς ἀλιεῖς, εἰς τὰ νῶτα των. Ἐκ τῶν δύο ἄλλων τοποθεσιῶν, τοῦ «Παραθαλασίου βράχου» με τὴς κυλισθείσας ἐπὶ τῆς θαλάσσης πέτρας, καὶ τῆς ἀποβάθρας τοῦ Σιλατζάκ ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ὄχθης τῆς Κων)πόλως, τὸ δεύτερον εἶναι ὠραιότερον καὶ ὡς τοποθεσίᾳ καὶ ὡς ἐκτέλεσις. Ἐν ἀπόπτῳ διαγράφεται ἀμυδρῶς ἡ Σταμπούλ. Ὁ Zonaro κατέχει

FRANS PROOST

Τοποθεσία ἐν Ὀλλανδία